

Hősök napja.

Aki nem becsüli meg a múltját, annak nincs jövője. Ennek a mondásnak való értelme a nagymúlt és még nagyobb jövőjű nemzetekre vonatkozik. Emlékezzünk még azokra a szomorú trianoni napokra, amikor minden összeroppant körülöttünk és olyan pokoli összejátszással csoportosultak megcsontkított hazánk körül az események, hogy csak csökönyösségünk tartotta bennünk a lelket. Akkor egyre azt ismételtük, hogy türelem, nem maradhat így, csak dolgozzunk becsülettel és reménykedjünk. Igazunk lett, mert görcsösen belekapaszkodtunk a múltba. Magunk elé állítottuk azoknak a példáját, akik hasonló sorsban sem rogytak össze, sőt még erősebben dolgoztak.

Amikor Genfben, a csendesen elfelejtett, de egykor nagyhatalmu Népszövetségben a kisantant (cseh, román, szerb érdekszövetkezet Magyarország ellen) egyedüli tevékenysége abban merült ki, hogy az egyharmadára megnyirbált Magyarországnak minél nagyobb gáncsokat vessen, egy svéd diplomata a folyosón azt kérdezte Titulescutól, a kisantant egyik vezetőjétől, aki Nagy-Románia képviselője volt, hogy miért ez a nagy acsarkodás a kisantanthoz mérten maroknyi és fegyvertelen magyarság ellen, mire a hórihorgas bukaresti politikus így felelt: Igen, a kisantant összehasonlíthatatlanul erősebb, de nincs mögötte ezer esztendő.

Ezt az ezer évnél is több di-csőséges múltunkat tekintette olyan erőforrásnak, amellyel nem tudtak megbirkózni. Ezt a múltat ünnepe-
lőnk május utolsó vasárnapján a Hősök napjában, amikor nemcsak a világháború, hanem egész történelmünk minden vérét hullató nagyját-kicsinyjét állítjuk oda magunk elé örök figyelemztetőül, hogy vitézi módra akár életünk árán is meg kell védelmeznünk hazánkat.

Májusi eső.

Ez évben ismét, mint tavaly, a tavasz meghazudtolta jóhírét: konokon hideg és esős tavaszi heteket éltünk át a gazdák szeme az idő mulásával mind komorabban szemlélte a napsugár és meleg után ábitczó termést. Májustól vártuk az időjárás javulását s amidőn az első héten semmilyen változás nem állott be, a hideg és a hideg esőzés tovább folytatódott, nemcsak a gazdák szeme borult el, de a többi hivatásrendűeké is. Egy nem meleg, de legalább derűs májusi napon felujjongtunk örömmünkben, hogy a rávirradó másnapon annál keserveesebben bánkódjunk a fölött a fagyárk fölött, mely ezt a kis első örömmünkkel olyan drágán fizette meg velünk. A komoly fagyot követte azután az első igazi tavaszi langyosság a valódi májusi esővel, mely éppen a legkritikusabb napokban, a fagyos szentek napjain hullott jóságos tavaszi áldásként a magasságokból. Voltak, akiknek ez a langyos májusi eső sem volt inyére, pedig ez mentette meg a további fagyároktól a terméseket. S azóta is hullott a májusi, meleg eső, nyomában kiszáradt a szántóföld, a mező, a rét, az erdő. A városi kertek is úgy tündökölnék utána, mint a reggeli illatos fürdőjükből kikelt szép asszonyok.

A mai gondterhelt időkben, amikor a föld minél nagyobb áldása olyannyira szükségesszerű, nemcsak a gazdák, hanem minden rangú és hivatású magyar, mint egy nagy család, osztozik a gazdák életbevágó, mesterségbeli gondjaiban s a városi ember, aki a buzalíztet nem tudja megkülönböztetni a rozslízstől, ha a májusi eső langyos zuhataga érinti arcát, ezt gondolja: Kenyér. Poézisünk gyakorlati, mert tudjuk, hogy mindannyiunk élete, sorsa ezen a tavaszi esőn mulik. Ez a szolidaritás-érzés, mely a természet önkényének kiszolgáltatott agrárművelő minden hivatású fiait összefűzi, természetes s nemcsak a májusi líra hangulata következik belőle. Város és falu egyformán tudja, hogy a májusi eső minden csöppje aranyat ér, még akkor is, ha a laikusok megsokallják és unják s a termés, mely kalászába szökik e napok múltával, a nemzeti élet örök tartaléka.

Kevés nemzet él olyan öntudatos, sorsszerű viszonyban a természettel, mint a magyar. A gazda szívós-óvatossággal figyel a természet jelenségeire, akkor is, ha sorsunk már régen a hivatalszobákba, műhelyekbe, gyárakba, vagy bányákba sodort. A tikkasztó szárazság napjaiban nem a klimatikus kényelmetlenségre gondolunk, hanem a nemzet egészének sorsára. Élet, takarmány, gabona,

ezek a mezőgazdasági műszavak a magyar társadalom egészének számára elsőrendű fontosságú életproblémákat jelentenek. A májusi eső a mi számunkra egyértelmű afféle csendes, nemzeti ünneppel, az élet, a termékenység ünnepeinek jelképeivel. Nemcsak a falusi ember élelme és az állat takarmánya mulik ezen a csendese subogó, meleg esőn, hanem minden, ami élet és szándék az országban, minden, ami kultúra és életforma. Mi magyarok, keményebben és szigorúbban, mint más népek, köve vagyunk a földhöz, sorsunkhoz, mely az ég és föld tünényeinél függvénye. Más, szerencsés és gazdag népek számára a mezőgazdasági termés vagy terméketlenség egyszerű pénzkérdés, melyet a behozatal és kivitel gazdaságtechnikai eszközeinek válogatásával is meg lehet oldani. De a mi számunkra a májusi eső, vagy a Péter Pál-napi napsütés egy nemzet sorskérdését jelenti.

De ebben az esztendőben, mikor a májusi eső immár harmadszor nem a trianoni határok közé zárt Magyarország földjét áztatja, gondolataink messzebb kalandoznak s a mesterséges és önkényes határsorompók nagy részének ledőlte új feladatokra figyelmeztet. Az a csodálatos természeti, népi és történelmi egység, mely Nagymagyarország népét és földjét egybezárt a Kárpátoktól az Adriáig, ezer év emberi és természeti összhangjának következménye volt. A láthatár, melyet e termékenyítő erejű májusi eső fátylai mögött kímélünk, ebben az évben még derültebb, mint két esztendővel ilyenkor volt. Az ősi magyar egység földszívjai nagyrészt visszatértek az anyaországhoz s a történelmi igazságtétel gazdasági következményei figyelmeztetnek rá, hogy kötelessé-

günk munkával és értelemmel jóvátenni azt, amit a politika ostobasága és kegyetlen önzése huszonkét évvel ezelőtt elrontott. A politikai határsorompók jórészt ledőltek s ez a langyos májusi eső, melynek zenéje e sorok írása közben az ablakon kívül muzsikál, ez idén már a magyar Csallóközön s a magyar Kárpátalján kívül, a nagy magyar alföld déli végein, a „partium”, a Székelyföld és a humuszos Bácska földjét is áztatja s arra figyelmeztet, hogy a nemzet, mely évezredek nehéz munkával bódította meg a föld termőerejét, végre élhet megint az ősi természeti lehetőségekkel, felhasználhatja a modern technika felszabadító erejű eszközeit s függetlenítheti bizonyos mértékben a magyar medence gazdasági sorsát az időjárás önkényétől. Agrárnépünk mindig ismerni fogja azt a különös alázatot, melyet más nép talán nem is ért meg igazán: az ősmesterség emberének alázatát a természet erőivel szemben. De sorsunk fordult s módot nyújt arra, hogy visszatérjünk természeti kincseinket kihasználjuk az egész magyar mezőgazdasági termelés számára.

Erre figyelmeztetett a májusi eső s mikor vastag csöppjeinek koppanását hallgatjuk s a haragoszöld lombokkal borított tavaszi magyar táj bőségét szemléljük, hálával gondolunk a történelmi igazságtételre, mely megengedte, hogy e tavaszon már a magyar élet legteljesebb körvonalait szemlélhessük. Ez a legnagyobb áldott Magyarország új és nagy feladatokat kényszerít a nemzedékre, mely oly szerencsés, hogy ez éveket megélhette. A trianoni évtizedek kegyetlen leckével tanítottak meg rá, mit raboltak el tőlünk a bitorlók: nemcsak anyagi kincsekben raboltak meg, hanem a természet áldásaiban is. Az alkotó munka, melyet Trianon félbeszakított az ősi határokon belül, teljes erővel megindulhat most a visszatért és visszaszerzett részekben, a hazatértek és az egész nemzet békés boldogulásának javára. (—ny.)

Megjelent a vásárlási könyv.

A magyar közvélemény megnyugvással vette a vásárlási könyvről szóló rendeletet. Eddig ugyanis fokozódó aggodalommal kísérte azt a tünetet, hogy akik tehették s akik nem a magyar szolidaritást tartották szem előtt, indokolatlanul halmaztak közszükségleti cikkeket. Számtalan esetben egyenesen üzletről-üzletre jártak ugyanazt az árut vásárolva, hogy így elkerüljék a lelkiismeretes kereskedő éberségét. Még aggasztóbb tünet is nyugtalanította a szegényebb vásárló

közönséget. Egyes lelkiismeretlen kereskedők régi és pénzes vásárlóiknak pánikeltő ajánlatokat tettek vásárlásra. Mint a tűzvész terjedt el erre a hír, hogy ez, vagy az az áru rövidesen el fog fogyni, amire az ijedős áruhalmazók megrohanták az üzleteket. Aki rá nem szorult, fölösleges árut halmazott fel s az a veszély fenyegetett, hogy akinek igazán szüksége volt rá, nem juthatott áruhoz.

A kormány már áprilisban figyelmeztette a kereskedőket és a közönséget az említett hibák elkerülésére. A figyelmeztetést azonban nem mindenki vette komolyan. A kormány ezt nem nézhette tovább s hogy a szegényebb népréteget és a kereskedő, valamint a vásárló közönség tisztességes részét megvédje, bevezette a könyvre való vásárlás rendszerét.

A rendelet megnyugtatót mindenkinek, akit nem becstelenségre kényszerített. Csúpan aziránt maradt kétség, hogy mennyit lehet vásárolni és ki őrzi ellen a vásárlást. Az új rendelet nem ír elő fejadatok a megjelölt árucikkeket illetően. Mindenki vásároljon tehát annyit, amennyire közvetlenül tényleg szüksége van, vagyis annyit amennyit az egyes cikkek-ből vásárolni szokott normális körülmények között. A kereskedő gyakorlatból tudja, hogy mennyi a szükséglete egy-egy népréteghez tartozó családnak. Ezt a mennyiséget nyugodtan kiszolgáltathatja és a meglévő áruból ki is kell szolgáltatnia.

A hatóságok feladata lesz majd ellenőrizni, hogy tényleg minden eladott árut bejegyezzék-e és az egyes családok nem esnek-e a halmazás, hazafiatal és a közjót sértő hibába. A kihágókat kellő szigorral fogják büntetni.

A kormány ismét nyomatékosan felhívja a figyelmet, hogy más cikkek-re ne vessék rá magukat a halmazó hiánypótló, mert a kormánynak új rendelkezéseivel

A Nógrádvármegyei Általános Tanítóegyesület közgyűlése.

A Nógrádvármegyei Általános Tanítóegyesület f. é. május 15-én Salgótarjánban, az acélgyártalepi elemi népiskola tornatermében tartotta meg 66. évi rendes közgyűlését. A gyűlésen megjelent dr. Förster Kálmán kormányfőtanácsos, polgármester, dr. Sümegh Béla kir. tanfelügyelő, dr. Holcsek Béla városi tisztifőügyész, Tábori Géza polg. isk. igazgató, a lelkes kar számos tagja s mintegy 200 tanító.

A Nemzeti Hírszék elhangzása után Röder Alfréd egyesületi elnök megnyitó beszédében lelkes hangon emlékezett meg Erdély egy részének és a Délvidéknek a visszatéréséről. Fejtette, hogy nemzetünk jövőjének biztosítása érdekében feltétlenül szükséges a népszaporodás fokozása, a családvédelem, a leggyerekes erő növelése és a telepítési akció erőteljes kiépítése. — Kegyelettel emlékezett meg gróf Teleki Pálról, valamint az egyesület halottairól. Szeretettel üdvözölte az elmúlt egyesületi év folyamán kitűnőteljesben részesített kártársait,

majd beszámolt az egyesület életének főbb mozzanatairól.

Herrich József salgóbányatelepi társ-tanító arról tartott érdekes és tanulságos előadást, hogy miként kell napjainkban, az egymásra torló világese-mények közepette a földrajzot a népis-kolában tanítani.

Röder Alfréd a nyolcosztályos népiskola kiadásra kerülő új tantervének elkészítésénél követett főbb irányelveket ismertette nagy figyelemmel hallgatott előadásában. Hangoztatta, hogy az új tanterv is a tárgyi tudás helyett a jellem-nevelésre helyezi a főhangsúlyt. Emellett a nemzeti és a gyakorlati szempontokra voltak különös tekintettel. Az előadáshoz dr. Sümegh Béla kir. tanfelügyelő és Moldoványi János mátrászelei áll. ig.-tan. szolt hozzá.

Környei József egyesületi titkár ismertette az egyesület új alapszabálytervezetét. A közgyűlés a javaslatokat elfogadta.

Szánkó Gyula pluci ig.-tanító tá-

jékoztatta a közgyűlést a Nógrádvármegyei Tanító- és Jegyzőegyesületnek a közös tulajdonát képező losonci „Rákóczi-Fiúinternátus” működéséről. A közgyűlés örömmel vette tudomásul, hogy az internátus dr. Siposs Lajos losonci gimnáziumi igazgató szakavatott és lelkes vezetése alatt az ott elhelyezett középiskolai tanulólaknak meleg, családias otthont nyújt, elfogadta az internátus anyagi támogatása érdekében előterjesztett javaslatokat és az alapszabályon javasolt módosításokat.

A gyűlés tudomásul vette, hogy a választmány az elmúlt évben ösztöndíj címén 12 tanítógyermeknek összesen 825 pengőt fizetett ki s hozzájárult ahhoz, hogy segélyalapja 1500 pengőt kitevő hontmegyei eredetű része a közigazgatási átcsoportosítás folytán az egyesületből kivált Nagymarosi Járaskör részére kiutaltassék.

A tanítószövetségi ügyek és indítványok letárgyalása után a közgyűlés kegyelettel megemlékezett a vármegye két évvel ezelőtt elhunyt kir. tanfelügyelőjéről: dr. Visnovszky Rezsőről, Stampay Miklós alkalmi költeményének felolvasása kapcsán. A közgyűlés a Himnusz hangjaival ért véget.

Szűts István református lekipásztor beiktatása.

kellene megvédeni a társadalmat. A vásárlók pedig a maguk érdekében tartózkodjanak a pánikszérű idegességtől és szorítsák rá a lelkiismeretlen kereskedőket és vevőket a becsületes árusításra és vásárlásra.

Ez szociális követelés, hazafias érdek és mindenekelőtt a m. közjót szolgálja. A közvélemény meg lehet róla győződve, hogy a kormány mindent megtesz érdekében és ha vele együttműködik, nem lesz fennakadás a közszükségleti árucikkekben sem.

A rendelet szerint a következő háztartási cikkeket kell a vásárlási könyvbe bejegyezni: mosószappan, pipereszappan, amihez a borotva szappan is tartozik, fémdobozokban, vagy üvegekben hosszabb ideig eltartásra alkalmas konzervek, kivétel a gyümölcskonzerv képez, rizs és tűzelőanyag. A társadalom szegényebb rétegére való tekintettel úgy intézkedtek, hogy egy métermázsánál kevesebb tűzelőanyagot nem kell beírni a vásárlási könyvbe. Ezen felül a következő ruházati cikkeket kell bejegyezni: szövet, selyem, vászon és minden más textil, méterárú, tehát a rövid árukat nem kell bejegyezni. Kész fehérnemű, ág- és asztalnemű, valamint a hozott anyagból készített fehérnemű, vagy ruha, kész felsőruha, kötöttáru, cérna, varró és kézimunkafonal. Az eddig utalványmentesen beszerezhető lábbelik. A kötött, szövetáru mind bejegyezendő. Méterárú a butorhuzat, kárpitos kellék és függönyanyag is. Nem vonatkozik a rendelet a szőnyegekre még akkor sem, ha méterszáma mérve árusítják.

Hírek és különféle

Hősök napja.

Hős! Ez az a szó, melynél szebbet, nagyobb, különbet férfire kimondani nem lehet. Együtt kelt életre ez a szó a legszükségesebb fogalmak szavával: az élettől, halállal, szerelemmel, levegővel, kenyérral. Enélkül a szó nélkül hiányos lenne az emberiség történelme... Megállapítani a hősiesség lényegét, alkatrészeit szedni, kinyomozni elemeit szintén nem lehet. Nem tudni, hogyan támad, mielőtt lesz, miként szárnyal fel alakjában, hogyan lesz érzésekből, indulatokból, tüzből és szenvedélyből, meghökkenésből vagy dachból valóságos tette. De ezek mögött a kifürkészhetetlen alkatelemek mögött van egy fölismerhető és kitapintható alap: az emberfajta, melyből a hősök lesznek.

A magyar fajta elsőrendűsége ott ragyog végig a történelem hősi, vítezi magyarázatának sorozatán keresztül. Ott találjuk őket a kereszties háborúban, a török kiverésnél, Rákóczi és Kossuth szabadságharcában, az 1914—18-as világháborúban és ott találjuk őket a népek mostani apokaliptikus tusájának országviszasszerző harcaiban is. A magyar fajta, amely utolsó pillanatig vítezül állja a sárat, egész tömegében az volt és az ma is, akire a mindenkori háborúk szemtanúja megilletődve mondja ki a történelmi szót: *hős!*

Kossuth Lajos lángoló szavaival: „Leborulok a nemzet nagysága előtt” álljunk megilletődve a hősök emlékműve előtt s emlékezzünk. Emlékezzünk kegyelettel az elhunyt hősökre s utána emlékezzünk az élőkre, a fiainkra, akik legutóbb a Délvidék visszaszerzéséért oly bámulatraméltóan és hősiességgel küzdöttek. Ugy nézzünk rájuk, hogy tőlük függ a szabadságunk, békénk, boldogulásunk, családunk, a mindennapi kenyérünk. Igen! Emlékezzünk mély gyászszal szívünkben az érettség és hazánkért elesett hősökre s magyar fajtánk ragyogó büszkeségével az élőkre és nemcsak a Hősök napján, hanem életünk sok egyéb vonatkozásában is tudatosítsuk magunkba, hogy a hős, a magyar katona önzetlensége és áldozatkészsége tüneményes magasságban lebeg valamennyi polgári érény fölött! — y — n.

Eljegyzés. Kovács Andor műsz. s. tisztv. eljegyezte folyó hó 17-én Kászonyi Babát (Békéscsaba). Minden külön értesítés helyett.

Junius 5. Ez a nap a m. kir. Államsor-játék legközelebbi húzásának napja. Idejében szerezz be államsorjegyét (ára egész 3— P., fél 1:50 P.), akkor Önnök is esélye lehet a nyertesre! Főnyeremény 40.000 P.

Antal Zoltán a drégelypalánki ref. egyházmegye főjegyzője, mint esperesi megbízott f. hó 18-án iktatta be hivatalába a salgótarjáni ref. egyház új lekipásztorát Szűts Istvánt. A beiktatási szertartás vasárnap délelőtt a templomban az egyházak, a közhivatalok, katonaság, csendőrség, a vállalatok hivatalos kiküldöttjei és a gyülekezet tagjainak jelenlétében ment végbe. A beiktatást végző esperesi megbízott beiktató beszédében egyrészt a gyülekezetet mutatta be a hivatalába lépő új lekipásztorának, másrészt a lekipásztorát a gyülekezetnek. A lelkész bemutatása során ismertette annak eredményekben gazdag eddigi pályafutását, amelynek főbb állomáshelyei Komárom, ahol több éven át mint püspöki titkár működött, Pestszentkeresztet, ahol mint vallásosító lelkész az ifjúság nevelése terén szerzett magának érdemeket és Berhida, ahol 10 éven át a gyülekezet minden egyes tagjának szeretve tisztelt és örökre szívükbe zárt lelki vezetője volt. Szűts István a dunántúli magyar falu tisztá levégőjét és áhitatos csendjét felcserélte a gépek rohanó, zakatoló világával és az iparváros lüktető mozgalmasságával, hogy itt folytassa azt a csendes építő munkát, amely észrevétlenül, minden zaj és feltűnés nélkül lelkeket ment Isten országá számára. Kérte a gyülekezetet, hogy lelküket mentő nemes munkájában álljanak melléje, nyissák meg előtte szívüket, hogy így áldássá váljanak egymás számára. A beiktató beszéd után Antal Zoltán átadta a hivatalba lépő lelkésznek a hivatali szimólumokat, majd Szűts István lépett a szószékre és megtartotta mély hitéről és nemes terveiről tanuskodó beköszöntő beszédét, amelynek során hangsúlyozta, hogy nem egy pártnak, társadalmi osztálynak kíván lekipásztor lenni, hanem az Istenben bízó emberek pártjának. Kijelentette, hogy a különböző tanítású felekezetek tagjai közt hirdetni, élni, cselekedni jött Krisztus evangéliumát, hogy mindnyájan együtt munkálkodhassunk az

Hirtelen halál. F. hó 16-án este az autótaxi állomáson autója mellett hirtelen rosszul lett Persch Ede autófuvározó és pillanatok alatt szívzselhűdésben meghalt. A szorgalmas és józanéletű családapát általános szeretet és megbecsülés vette körül a városban. Hirtelen halála nagy részvétet váltott ki a kis család iránt, melyet a megboldogult végtelenül szeretett. Temetése f. hó 18-án volt nagy részvét mellett és ugyanakkor a SSE pályán folyó bajnoki futballmérkőzés közönsége egy perces játékszünet közben felállással áldozott az egykori kitűnő futballistának.

Aki nem ad az Árvizkárosultaknak azt a sors kényszeríti az adakozásra. Történt ugyanis, hogy egy súlyos polgár nem akart az említett célra bőkezűsködni, mert amint mondá: 30 pengő kibágási bírságot róttak reá s azt kellett kifizetnie. Amikor a 30 pengőjéről nagy nehezen megvált és a csekket már befizette: éppen jött a végrehajtó, hogy a késedelmet számonkérje. Polgárunk természetesen büszkén felmutatta a befizetést igazoló csekkszelvényt, hogy kötelezettségének eleget tett. — A szelvényről azonban a végrehajtó egy szempillantás alatt az állapította meg, hogy bizony a 30 pengőt nem a kibágási bírságpénztárba, hanem a 150700 számú csekszámlára fizette be. — Ez pedig az Árvizkárosultak gyűjtőpénztára. — Így tudta meg a „nemes-szívű” adakozó, hogy mit köszönt meg neki az árvizkárosultak gyűjtőközpontja. — A kérdés itt csak az, hogy most már ki tévedett igazán. —

A Katolikus Körben közkíváncsi előadta a köri fiatalok. A legszebb dal c. zenés és táncos vigjátékot. A terem zsufolóság megtöltött közönség viharos taps és derűltség mellett hívta lámpák alá a kitűnő szereplőket, úgy hogy éjfélt járt az idő, amikor a tánc megkezdődött. A darab főrendezője Durzó János hitoktató volt, a módosított zeneszámokat pedig Radnai György iktatta be ügyesen az eredeti és nehéz dalok helyébe. A közönség emelkedett hangulatban maradt egyútt éjfélt után 2 óráig, amikor is a vigalom véget ért.

Kis toherantó oladó. Cím a kiadóban.

örök Krisztusi eszményért: a Magyar hazában a Magyar élet teljességéért, a szociális magyar élet megvalósulásáért. Beszédjének tartalma ez volt: „senkise szegyeje Krisztus evangéliumát.”

A gyülekezet és a presbitérium részéről Papy József presbiter acélgyári főmérnök h. igazgató üdvözölte a gyülekezet körébe érkezett lelkészt s mélyen szántó, értékes gondolatokban gazdag beszédjében rámutatott arra az örök és oltathatlan emberi vágyra, amely az igazi boldogságot az Istennél véli megtalálni s ezért örömmel és készséggel követi azokat, akik ezen az uton vezetnek. A helybeli ref. gyülekezetet ezen az uton vezetni jött el Szűcs István s ezért utmutatását a gyülekezet hűséggel követi s munkájában szeretettel támogatja.

A Lorántffy Zsuzsanna Nőegylet Isten Hozott-ját: Tarnay Kálmán elnök közvetlen melegséggel tolmácsolta, szavaiban a mélyen érző és gyöngéd nő lélek szólalt meg, amely a szeretet munkájából mindig örömmel és áldozatos szívvel veszi ki részét s fáradhatatlanul áll ezen szolgálatban lelkésze mellett.

Majd az ifjúság nevében Szabó Erzsébet köszöntötte tiszta gyermeki örömmel és ragaszkodással új lelkivezetőjét s ígért bizalmat, engedelmisséget és szeretetet neki.

Istentisztelet végeztével az egyházak, hivatalok, vállalatok képviselői jókívánataikat fejezték ki és Isten áldását kérték a lelkész működésére.

A templomi beiktatás után a Nemzeti Szálló éttermében a fehér asztal mellett is több üdvözlés hangzott el. Elsőnek Antal Zoltán esperesi megbízott emelkedett szólásra és örömeinek adott kifejezést, hogy a ref. egyház ezen ünnepélyén a keresztyén egyházak képviselői is részt vettek s hogy megjelenésükkel kifejezésre juttatták a ref. egyház iránti érdeklődésüket. Az egyházak részéről először vitéz

Páter Kéri Xavér ferencrendi házfőnök válaszolt s beszédében azon reményének adott kifejezést, hogy Szűts István ref. lelkésznek az itteni működése a lelkek és a magyar haza javát fogják szolgálni.

Dr. Csengődy Lajos alesperes a testvér evangélikus egyház jókívánatait tolmácsolta s azon szívből jövő óhajának adott kifejezést, hogy Szűts István, mint az Ur hűséges sáfára munkálkodhassék gyülekezete körében s szolgálja úgy hűve, mint a protestáns egyházak tagjainak javát. A szomszéd losonci ref. egyház, mint a tarjáni egyház édesanyja üdvözölte Kövy Árpád lelkész közvetítésével az immár anyává lett legkedvesebb leányegyházat ezen örömteli ünnepe alkalmából.

Dr. Varga Kálmán főgondnok keresetlen szívből jövő, s szívhez szóló szavakkal fordult Szűts István lelkész felesége felé s azon bizalmának adott kifejezést, hogy az új papné, akit az egész gyülekezet az első alkalommal szívébe zárt, biztonnyal férje oldala mellett, mint annak hűséges segítő társa és nemes lelkű öngyala fejt ki majd a maga munkásságát.

Végül Papy József főmérnök az acélgyár igazgatósága nevében köszöntötte Szűts Istvánt s biztosította az acélgyár azon jóindulatáról és támogatásáról, melyet az igazgatóság megbecsülve az egyházak értékes munkáját, azokat mindig pártfogol.

Az elhangzott üdvözlésekre Szűts István hálás szavakkal válaszolt, ígéretet téve arra, hogy igyekszik a feléje fordult szeretetet és bizalmat Istentől nyert talentumai által kiérdemelni.

A ref. gyülekezet szeretettel és bizalommal fogadta új lelkészét, ennek az érzésének adott kifejezést a beiktatási ünnepén, nemkülönben megértő jóindulattal fordultak feléje a többi keresztyén egyházak és a város egész társadalmá is. Így bizton reméljük, hogy munkássága áldást hoz gyülekezetére, békességet a többi egyházakkal való együttélésre és sok szép sikert városunk hazafias magyar érzelmi társadalmának a jobb jövő érdekében kifejtendő munkájában.

Isten hozta közénk! Isten áldja meg köztünk való forgolódását

Megkerült betörő. Lapunkban hírt adtunk a főplébánia irodájában történt betörésről. A rendőrség gyors és erélyes nyomozására Budapesten elfogtak egy Mák János nevű, soproni feyházból szökött fegyencet, akinél a plébánia cégjegyzékes borítékját is megtalálták, de a

pénz nélkül. A betörő már másutt is végzett az itt tapasztalt módon betörést, amikor ugyanis halk fűrészeléssel távolítja el utjából az akadályokat.

Május 25-én, vasárnap d. u. 3 órai kezdettel bajnoki labdarúgó mérkőzés a SSE—MVSC között.

Az ellenség tisztelgett az olasz katona előtt...

Amba Aladzsi április 8-a körül támadták meg a brit csapatok. Az olasz haderő mind emberanyagban, mind a harciesszközök számát tekintve összehasonlíthatatlanul alatta maradt az ellenfél haderejének. Nem rendelkeztek továbbá légi haderővel és gyenge volt a légvédelmük is. Állásaik természetesen erősek voltak a szárazföldi küzdelemre, de annál sebezhetőbbek a levegőből.

Az olasz csapatok a győzelem minden reménye nélkül álltak ellen, csak azért hogy dicsőségesen megőrizték katonai becsületüket és hogy minél tovább kitartva a lehető leghosszabb ideig lekötötték az ellenséges erőket s megakadályozták abban, hogy más hadszíntérre mehessenek. A heves tűzérési tüzzel bevezetett angol támadások május 17-ig éjjel és nappal megszakítás nélkül folytak, hogy pillanatnyi lélekzethez se engedjék jutni a védekezőket.

Az olasz csapatok, jóllehet súlyos veszteségeket szenvedtek a tűzérési és légi bombázások következtében s a gyér erőforrásaik okozta nélkülözések miatt, minden támadást ellentámadással viszonoztak és az ellenséget visszaűzték kiinduló pontjaihoz. Az idő multával az utánpótlástól megfosztott olasz csapatok kimerültek, míg az ellenség létszáma napról-napra növekedett.

Hiába volt az olasz katonák hősi és erélyes ellenállása, az ellenséges gyűrű egyre jobban szűkülött, úgyhogy május első napjaira az olasz állásokat tulajdonképpen csak az Amba crucea jelentette, mely tele volt sebesültekkel, gyakran igen súlyos

sebesültekkel, akiket semmi sem fedezett az ellenséges támadásoktól és semmiféle ápolásban nem részesülhettek.

A sebesültek tömegének folytonos növekedése és a fokozódó ellenséges tűz Amba Aladzsi csucaa ellen végül olyan válságos helyzetbe juttatta az olasz helyőrséget — melynek maga az aostai herceg állott az élén — hogy lehetetlenné vált a további védekezés.

Az olasz gyarmati történelemben Amba Aladzsi immár másodszor lett színhelye az olasz katonák hősiességének, mely ugyan mindkét esetben olyan körülmények közt nyilvánított meg, hogy mély szomorúsággal töltötte el az olasz szíveket, de nem szolgáltatott okot, hogy katonai becsületét elhomályosítsa.

Az ügyesség, a bátorság és a hazaszeretet egyetlen erővé egyesültek, hogy támogassák a védelmet: ami gyűlékony folyadék még maradt, ügyesen palackokba zárva támadó fegyverre lett a kézigránátok pótlására. Az Olaszországhoz mindig hű aszkarik, akiket az angolok arra kényszerítettek, hogy a harcikocsijukat vezessék, abban a pillanatban, mikor az utat kellett volna megmutatniuk, a kocsi belsejében felrobbantották bombáikat és inkább feláldozták saját életüket az olasz fegyverek győzelméért, sem hogy elárulják hűségüket.

Az ellenség az olasz katonák hősiességének elismeréséül megengedte, hogy fegyvereiket továbbra is megtarthassák. A tisztok tovább viselhették revolverüket és a kivonuló olasz csapatok előtt az angolok fegyveresen tisztelgették.

„Gyermekek a gyermekért”

Ez a megkapó mondat a jellegé an-
nak az előadásnak, amelyet városunk kö-
zönségének június 12-én, Urnapján lesz
módjában meghallgatni. Bizonyára sokak
előtt ismeretes az a mozgalom, amelyet
dr. Felszeghy Miklós városi orvosunk kez-
deményezésére a helybeli összes nőegyle-
tek indítottak, a nyomorgó csecsemőknek
ruházattal, vándorkosárral és a szükséges
orvosi felszerelésekkel való ellátására. A
segélyezési akció bele fog kapcsolódni a
Zöldkeresztes Országos Egészségvédelmi
Szövetség munkájába. A nőegyletek ez-
irányú gyűjtése már eddig is szép ered-
ménnyel járt, de a nyomor igen nagy, a
segítség sürgős és sokféle szükséges, úgy

hogy további anyagi eszközöket kell elő-
teremteni. Városunk óvónői — átértve a
mozgalom célkitűzését — nemes önzet-
lenséggel ajánlották fel, hogy az összes
óvodák bevonásával egy gyermekelőadást
rendeznek, a cimben foglalt jelige alatt,
június 12-én. Akinek módjában volt már
egy ilyen óvodás-előadást végighallgatni,
nagyon jól tudja, hogy ennél bájosabbat
és meghatóbbat elképzelni sem lehet!
Bizonyosra vesszük, hogy városunk egész
közönsége ott lesz ezen az előadáson,
gyönyörködni, meghatódni és filléres ál-
dozatát meghozni a legszentebb cél: a
magyar jövő, a sarjadó magyar élet
megmentése érdekében!

Az endrefalvai róm. kat. dalárda

templomuk orgonájának ujjáépítési költ-
ségeire a környéken egyházzenei hang-
versenyeket rendez. Önzetlen lelkek vias-
kodása ez a közönséggel szemben, mely a
művészi értékű dolgokat és megnyilvánu-
lásokat sem erkölcsileg, sem anyagilag
felbecsülni nem képes, főleg ha azok a
magyar falu őstelevényéből fakadnak.
Buzgó fáradságuk anyagilag csak filléreket
hoz az orgona javítási költségekre, de
annál dicsőretemelőbb, mert missziót
tölt be. Hangversenyük műsorán végig-
vezetik hallgatóikat a róm. kat. anya-
szentegyház egyházi évén, kezdve az
Adventtel s befejezve a Pünkösdrel, il-
letve Urnapjával. Minden egyházi ünnepre
három-öt művet nyújtanak, hol népéneket
egyhangú szólammal, hol szóltárt koráli-
san, hol kánonokat, énekeket, nívós egy-
házi műveket vegyeskari feldolgozásban

négy-, öt- és hatszólamban. Kiejtésük
tiszt, tájszólásmentes, hanganyaguk
csengő, kiművelt, összének csupa harmó-
nia. Elmény hallgatni, amint egy harm-
inc számból álló műsorukat s örömmel
látni a husz-husz leányból és férfiből ál-
ló ifjú magyar nemzedéket, mely nehéz
munkája közben időt szakít magának. Is-
ten dicsőítésére, az egyházzenei kultúra
fejlesztésére és főleg önművelésre. Va-
sárnap Etes községben, az Amáliaaknai
olvasókörben tartották meg nívós hang-
versenyüket Körmendi István káplán és
György Árpád kántortanító vezényletével.
A helybeli plébániák híveik épülésére
meghívhatnák őket egy hangversenyre,
mert tudásukkal megérdemlik a városi
pódiumot és kiállják a salgótarjáni mű-
értő közönség kritikáját is.

(—ány.)

Népművelés a bányánál.

Vasárnap este a bányakaszinó disz-
termében tartották meg a tizenegyedik
s egyben évadzáró kultúrestet a közön-
ség nagy érdeklődése mellett. A banya-
szalonzenekar Aubertnek „A portici
néma” c. operájához írt, gyönyörű nyi-
tányával indult meg a műsor, majd Illés
János olvasta fel kalandos életrajzának
második részét, mely főleg a spanyol
gyármati légióban átszenvedett élményeit,
kalandos szokását és végül hazatérését
tartalmazta. A közönség feszült figyelem-
mel és látható élvezettel hallgatta a sze-
nesen megírt és meghatározó költői gondolat-
tal befejezett felolvasást. Dr. Zemplényi
Imre bányafőorvos az adózás történetéről
és szükségéről tartott tanulságos és szé-
pen felállított szabadelőadást. A már több-
 ízben kitűnően szerepelt Angyal Bandi
őreg levente, Boháti Ica, Gáspár János
és Negre György műkedvelő társával
Köpeczi Bócz Lajos: „Lajkus” c. bohó-
zata képezte a kultúrestet derűs részét,
melynek befejező száma előtt Blánár Sán-
dor igazgató-tanító ismertette a megtar-

tott tizenegy előadás statisztikáját s kö-
szönetet mondott Korompay Lajos banya-
ügyi főtanácsos, bányagazgatónak a kul-
túresték megtartásához nyújtott nagy tá-
mogatásért, az előadókknak önzetlen mun-
kájukért s a hallgatóságoknak a kultúresték
megértéséért és felkarolásukért. Önmaga-
nak nem mondhatott köszönetet azért a
fáradhatatlan nagy munkáért, melyet a
kultúresték megszervezése, előkészítése,
valamennyinek oktató bekonferálásával
kifejtett. Bámulatos volt az a sok oldal-
tudás, ahogyan minden műsorszámhoz
hozzászólt és azokkal kapcsolatosan
tanított. Ez több volt a tanítói mun-
kánál, ez tudást megillető munka volt s
ezért a résztvevő hallgatóság nevében
helyiütt mondunk neki szívből jövő,
hálás köszönetet. Isten fizesse meg a
magyar kultúráért kifejtett, nagy és ön-
zetlen munkásságát! Méltó elismerést
ad mel Vilezsal Richard karnagy a zene-
és énekkar által nyújtott, a kultúresték
nívóját rendkívül emelő zene- és ének-
számok betanításáért s végül Dr. Zemplé-
nyi Imre bányafőorvos több szakelő-
adás vállalásáért s általában a népműve-
léssel kapcsolatos nagy munkájáért. A
bányaszalonzenekar Weber: Felhívás ke-
ringőre c. hangulatos zeneművével feje-
ződtött be a mindenképpen élvezetes,
utólsó kultúrest.

Pünkösdre sütünk kuglófot.

A vajot habosra keverjük, lassan-
ként hozzáadjuk a cukrot, tojást,
citromot és a kevés tejjel elkevert
krémport. A sütőporral vegyített
lisztet megsítaljuk és felváltva
tejjel hozzákeverjük, míg a liszt

Hozzávalók:

12 deka vaj	— 54
15 deka cukor	— 18
2 tojás	— 26
1/2 citrom leve és reszelt héja	— 04
1 csomag Dr. Oetker vanillakrémpor	— 12
45 deka liszt	— 11
1 csomag Dr. Oetker sütőpor	— 28
12 deka mazsola	— 12
	— 36

P 2—

Időszóró receptkönyvet kívánságra ingyen küld:
Dr. OETKER A. Budapest, VIII., Conti-utca 26

Dr. Oetker sütőporral és
vanillincukorral

Amerika borulató az Angol élelmiszerellátás kérdésében.

(MN) Amerikában ujabban mind
gyakrabban hangzanak el pesszimista
nyilatkozatok, melyek szerint nincs már
semme az az idő, amikor az éhség fog
bekopogni a szigetország kapuin. A „New
York Journal” szerint Wickard amerikai
mezőgazdasági miniszter bizalmas tájé-
koztatásban közölte, hogy Anglia élelmi-
szerellátása összehasonlíthatatlanul veszé-
lyesebb helyzetben van, mint a világhá-
boruban volt, ezzel szemben Németország
élelmiszerellátása 1914—18-hoz képest ja-
vult. Wickard információi szerint Anglia
készletei már csak néhány hétre elege-
dők, ha tehát az amerikai élelmiszerszállí-
tásokat sikerül megakadályozni, Anglia
kiéheztetése rövid néhány hónapon belül
elkerülhetetlen. Az amerikai élelmiszer-
szállítók kérdésében egyébként az an-
gol sajtó is pesszimista megállapításokra
kényszerült. E szerint a tengeri háboru
éppen a biztosítás nélkül haladó élelmi-
szerszállító hajók soraiban követel sok
áldozatot. Minthogy a hadihajóktól kisért
hadianyagszállító hajóknak amerikai je-
lentések szerint legalább negyven száze-
léka nem éri el rendeltetési helyét, az
élelmiszerszállítványok veszteségeinek
még tetemesebbeknek kell lenniük.

Egyidejűleg a dominiumoktól érkező
élelmiszerbehozatal tekintélyes része is a
tenger fenekére vándorol. William Good

fellow, a legnagyobb újjeländi tejfeldol-
gozó szövetkezet igazgatója az Aasopress
szerint kijelentette, hogy a hajóterhiány
az Angliába irányuló tejtermék-kivitel
kritikus helyzetbe sodorta. Az Újjeländ
és Anglia között közlekedő bűtőhajók
negyven százaléka máris elsüllyedt, na-
gyobb részük az utolsó hat hónapban.

New York Times március 16-án
ezeket írta: „Nagybritánia reménye, hogy
a háborút komoly élelmiszeri válság nél-
kül átvészelheti, éppúgy állandóan csök-
ken, mint kereskedelmi hajóinak száma.
Az élelmiszeri válság még nincs itt, ezért
könnyen kitehetjük magunkat annak a
vádnak, hogy rémhírtérjesztők vagy defe-
tisták vagyunk, mert ilyen evangéliumot
hirdetünk. Ez azonban a tényeken mit
sem változtat.” Az azóta eltelt két hónap
alatt ezek a tények könyörtelen követ-
kezetességgel sokasodtak. Nemcsak az
Atlanti-óceánon semmisült meg sok élelmi-
szerszállítvány, hanem a német légitombá-
zások következtében a kikötőkben és rak-
tárakban is. Míg a világháboruban az élel-
miszerszállítványokat, ha a tengeralfajró-
blokádot sikerült áttörniük, már semmiféle
veszedelem sem fenyegette, most a kikötő-
ben, sőt a köz- és magánraktárakban is
ujabb állandó veszély fenyegeti azokat.
Anglia és Amerika nem ok nélkül itéli meg
az angol élelmiszerellátás helyzetét oly bor-
ulatóan.

STINGL ÉS BACH
gyártmányú rövid teljesen
prímakarban lévő

ZONGORÁK

eladók. Hercz Lászlónál,
Pásztó. Közelebbi utba-
igazítást ad Bozó Lajos
vendéglős, Salgótarján.

A Róm. Kath. Szent Erzsébet
Nőegylet népnepünepélyére a kövél-
kező adományok folytak be: Szenté
László 20 P, Salgó likörgyár 5 kg. málna-
szörp, Schreiner Jenőné 1 vizesvödör, 4
tálka, Mihályiné 2 baba-szobabutor, Gazdy
Gizella 2 drb. váza, SKB R.-T. 3 csille
szén, Gélyi István Bpest 5 P, Salgótarján
Takarékpenztár 10 P, Hungaria Villamos-
sági R.-T. 10 P, Kőbányai Serfőző Bpest
5 kg. pótkávé, Mansz leánykör 50 drb.
kézimunka. (Folytatása következik.)

Megjelent a házhelyrendelet.

A kormány a házhelyszerzések elő-
mozdítását egyik legfontosabb feladatának
tekinti. Ezt a célt szolgálja a földművelés-
ügyi miniszternek a kishaszonbérleti tör-
vénynek a házhelyszerzésekre vonatkozó
rendelete. A házhelyek juttatására írá-
nyuló eljárás megindítását a rendelet a
községi előjáróságokra bizza. Ha a me-
zőgazdasági népesség, ideértve a falusi
kisiparosokat és kiskereskedőket is, la-
kásviszonyai indokolják s a községben
házhelyjuttatásra érdemes tíz olyan szem-
ély van, akinek házhelyre alkalmas
házhelye nincs és a saját erejéből sem
tud megszerezni. A községi előjáróság a fő-
szolgabíró útján véleményes javaslatot
tesz a vármegyei magyar királyi gazdasági
felügyelőségnek. A községben bármely
házhelyre alkalmas, beépítetlen ingatlan
megszerezhető. A községi előjáróság ja-
vaslatát a vármegyei gazdasági felügyelőség
vizsgálja felül és szükség esetében hely-
színi tárgyalást tart. A rendelet a sok-
gyermekes családok otthonhoz juttatását,
népességünk erőteljesebb szaporodását és
az egyke leküzdését azáltal is elősegíteni
kívánja, hogy az egyke vidékeken fekvő

olyan lakatlan belsőségek megszerzését
is lehetővé teszi, amelyeket tulajdono-
saik kellő számú ivadék hiányában bené-
pesíteni nem tudnak. A családi otthonok
létesítését mozditja elő a rendeletnek az
a szabálya, amely szerint közületnek
(községnek, törvényhatóságoknak), egyéb
közintézménynek, egyháznak, szövetke-
zetnek is lehet házhelyre alkalmas meg-
felelő területű ingatlant biztosítani az eset-
ben, ha azok munkások és cselédek,
törpebirtokosok, falusi kisiparosok és más
arra utalt kisemberek részére kívánnak
családi otthont létesíteni. Alapvető ren-
delkezése a rendeletnek, hogy az egyes
házhelyszerzők részére akkora területi
házhelyet kell kijelölni, hogy abból a sző-
rosabb értelemben vett házhelyen és gar-
dasági udvaron kívül a földművelés-
doknál szokásos nagyságú veteményes
kert is kitéljék. A juttatott házhelyen öt
éven belül kell építkezni. Szociális szem-
pontból jelent könnyítést a rendeletnek
az a szabálya, amely a birtokszerzők ál-
tal fizetendő vételári előleget a törvény-
nek megfelelően 25, illetve 20 százalékra
csökkenti.

TITKOS

vágya mindenkinek, hogy
egyszer vagyonhoz jus-
son. Ez a vágya köny-
nyen teljesülhet,

vegyen Allamsorsjegyet,

ennek segítségével köny-
nyen juthat nagyobb pénz-
összeghez. — Ára: egész
3 P fél 150 P időnyeremény

40.000

a. p.

24.000 nyeremény
348.000 pengő értékben.

Huzás június 5.

A sorsjegy kapható sors-
jegydárusítóknál, vala-
mint az összes dobány-
tőzsdékben.

Hirdetmény.

Salgótarjáni Tűzharcos Főosport
rendezésében a

Hősök emlékünnepét

1941. évi május hó 25-én, vasárnap
tartjuk meg, a Horthy Miklós (Fő) téren
a Hősök szobra előtt, 1/12 órai kezdettel.

Ezen a napon délelőtt 10 órakor az
összes vallásfelekezetek templomában ha-
zafias istentisztelet lesz.

Felkérem a város közönségét, hogy
ez alkalommal házaikat lehetőleg gyász-
fátyolos nemzetiszínű lobogóval díszíteni,
az istentiszteleteken és ünnepélyen részt-
venni szíves legyen.

Dr. Förster Kálmán sk.
polgármester.

Jótejkonykodás. Özv Tóth Gyu-
láné (Karancs-utca) a szegények részére
100 kg. burgonyát, 3 kg. babot, 6 kg.
lisztet, 1 és fél kg. zsírt adományozott a
Szegénygondozó Nővérek útján. Isten ti-
zeze meg.

SPORT

Sérülésekkel, kiállításokkal
tarkított mérkőzésen:

SBTC—ELEKTROMOS 3:1 (2:1)

SSE pálya. 2000 néző. Vezette: Kékesi.

A Magyar kupa után a bajnokságban is sikerült az SBTC-nek az Elektromos legyőznie. A kiesés elleni hatalmas tusakodásban minden pontnak, sőt góloknak döntő jelentősége lehetett, ez különösen értékesé teszi ezt a győzelmet. Még most sem biztos az SBTC helyzete, bár a Haladás és Törekvés előtt 7—7, a Gamma előtt 4, a Kispeszt és Tokod előtt 2—2, a BSzKRT előtt 1 ponttal vezetve, jelenleg, a 8. helyen van. Mindenesetre, a hátralévő négy mérkőzésnek mostmár nyugodtabban nézhet az SBTC elébe.

Egész vasárnap borus volt az idő és délután is hol elállt, hol rákezdett esni az eső.

Igy állt fel a két csapat:

SBTC: Géczi — Budai, Tímár — Kiss, Takács IV., Mátrai — Balázs, Csuberda, Jenőfi, Trenka.

Elektromos: Bakon, Pákozdi, Ónodi — Pázmándi, Lengyel, Pálkás — Rozsáti, Törös, Szendrői, Fekecs, Buzássy.

Az SBTC kezd, támad, a 9. percben szöveget rug, a 10. percben vezetést szerez. Ónodi fejről Jenőfi elé pattan a labda s „Csontit” a 16. oszról mintaszerűen lő a felső lécc alá. 1:0. A közönség biztat, az SBTC ostromol, de a 17. percben az Elektromos egyenlít. Buzássy beadását Törös félmagasan lövi s Géczi késve vetődik. 1:1. Eddig nagyiramu, izgalmas, de tiszta volt a játék. A 19. percben Törös csúnyán lerugja Laczkót. A labda nem is volt ott, — a bíró nem látott semmit, (!) Laczkót kiviszik. A megtorlatlan durvaság miatt hangos a közönség, a kemény játék kiméletlenné fokozódik. A 28. percben Laczkó besántikál és balszélre áll.

Az SBTC megcsontult csatársorával is hevesen támad. A 33. percben Jenőfi szöktetéséből Trenka a hálóba lövi a labdát. 2:1. A következő percben az Elektromos rohan le, Géczi vetődve véd egy lapos lövést. Szendrői ráfut és a labda helyett Géczit fejen rugja. Géczi elterül, kiviszik és percekig élesztgetik. Laczkó áll a kapuba. A közönség fütyül, tüntet a bíró és az Elektromos ellen a kiméletlen játék miatt. Géczi a 42. percben tér vissza bekötözött fejjel. A játékvezető hosszabbít. Az 50. percben Fekecsnek és Budainak támad „lovagias ügye”, melynek következményeképpen a játékvezető Fekecsnek és Takács IV. (!) -et Bakó partjelző meghallgatása után kiállítja. A játékvezető nem látta, hogy Takács IV. csak szenvedő alany volt a közelben s úgy látszik, a partjelzőnek is rossz volt a szeme.

A II. félidőben négy csatárral játszik mindkét csapat, az SBTC-ben Laczkó a centerhalf. A Stécé támad. Előbb Ba-

lázs, aztán Trenka hibáz három nagy helyzetben is egymásután. A 10. percben Laczkó előrevágja a labdát. Jenőfi és Ónodi együtt startol a labdára, Bakon is kifut, hogy megfogja, de Jenőfi mindkettőt megelőzi és az üres kapuba rugja. 3:1. — Az Elektromos összeroppan, most már állandó az SBTC ostroma. A 25. percben Buzássy szabadrugását a sérült Géczi csak szögletre tudja ütni, de aztán szép védéssel hárítja a veszélyt. Csuberda két nagy lövést zúgat kapura, de Bakon helyén van. A 39. percben Pálkás sérül meg. A 42. percben Bakon labdát fog, Trenka futtában nekirent és térdrel gyomron találja a kapust. Nem volt szándékos Trenkát leküldi a játékvezető. Bakont kiviszik, két perc múlva visszajön. — A közönség megtapsolja a győztes SBTC-t.

Szögleteráry 3:3.

Izgalmas mérkőzés volt, sok helyen keménységgel és durvasággal. A kiméletlenségben az Elektromos volt a kezdeményező s a játékvezető erélytelenségén mult, hogy elfajult a játék.

Az SBTC megérdemelten győzte le másodszor is pesti ellenfelét. Jobb volt, lelkesebben, tisztábban is játszott.

Géczi a gölt védhette volna, de egyébként még sérülve is önfeláldozóan védett. Budai állandó jó formája öröndetes. Tímár is jó volt. Kiss, Mátrai, rengeteget dolgoztak. A súlyosan sérült Laczkó meglepően jól ugrott be Takács IV. helyére. A csatársorban Csuberda és Jenőfi tűnt ki. Balázs gyenge volt, Trenkának nem sikerültek lövései.

Az Elektromos, mikor nem boldogult, túl keményre fordította a játékmódot. Ónodi és Pákozdi lestaktikája most is sok támadást állított meg. Törös, Pázmándi durva. Pákozdi, Buzássy Lengyel jó volt.

Előmérkőzések:

SBTC, „Ü”-Di.Mávag 0:0

Egyenrangú ellenfelek csapkodó küzdelme. Gólképtelen csatársorok. Vezette: Halmi. Jó Bognár, Maros, Gáspár, illetve Kalotai.

PBÜSE ifj.—SBTC ifj. 1:0 (1:0)

Vezette: Petróczi. Pofon is csattant a mérkőzésen, de a bíró nem vette észre és nem büntette az ordító sportszerűtlenséget.

Kassán

a Rátkóczi FC-től állandó fölénye ellenére 2:0 (2:0) arányu vereséget szenvedett a SSE.

Mestervizsgára előkészítő tanfolyam! Az Ipartestületek Országos Központja a m. kir. Iparügyi miniszter 23.819/1939. sz. rendelkezése értelmében minden hónap elején, így legközelebb június 3-án 7 órai kezdettel ipari közgazdász és gazdasági ismereti tanfolyamot rendez. A tanfolyamon szakelődök ismertetik, illetőleg összefoglalják a mestervizsgálatokkal kapcsolatos általános és részletes iparjogi, társadalombiztosítási, adózási és gazdasági ismereti kérdéseket, a munkaidőre, munkabérre, fizetések szabadságra, stb. vonatkozó rendelkezéseket. Az előadások mindennap este 6, illetőleg 8 óráig az IPOK (Budapest, VII. Erzsébet krt. 9/11. I. e. 3.) előadói termében tartatnak meg. A tanfolyam részvételi díja 4 pengő. Jelentkezni lehet az Ipartestületek Országos Központja hivatalos helyiségében az első előadási napon, június hó 3-án este 7 órakor.

Zilahy Lajos lapjának a HID-nak most megjelent 22. száma folytatásosan közli Tamási Áronnak immár országos hírnév vált gyönyörű regényét: a Magyar rózsafát, Kassák Lajos és szegedy István

novelláit, Márkus László-nak az erotikáról írt cikkét, Féja Géza írását a „Kell”-ről és „Muszáj”-ról. A fővárosnak évről-évre ismétlődő május havi társadalmi eseményeiről a Király-díjral Hunyadi Sándor írt beszámolót, míg a képes riport anyaga a már ismert érdekességével szórakoztatja a HID olvasótáborát. A világhírű az új horvát királlyal és a balatoni orvos-héttel foglalkozik. De bőséges anyaggal szolgál a lap színházi és rádió kritikája is Németh László és Nagy Lajos íásaival, míg a könyvkritikát Gombos Gyula a mozikritikát pedig József János és Tersánszky I. Jenő irták. Mutatványszámot készsággel küld a kiadóhivatal: Budapest VII. Erzsébet krt. 7. Főszerkesztő Zilahy Lajos, felelős szerkesztő Kállay Miklós. Előfizetési ára egy évre 24 P, félre 12 P, negyed évre 6 P, mely havonta 2 pengőjével is fizethető.

Hirdessen

„A MUNKA”
Politikai hetilapban!

Nyomatott „A MUNKA” nyomdában, Salgótarján.

A salgótarjáni kir. járásbíróság, mint tkvi hatóság.
1619/1941. tk. szám.

Árverési hirdetmény és kivonat.

M. Kir. Kincstár végrehajtónak özv. Tóth Pálné sz. Megyeri Mária, Tóth Béláné és Tóth Gizella végrehajtást szenvedők ellen indított végrehajtási ügyében a telekkönyvi hatóság a végrehajtató kérelme következtében az 1881. LX. t. c. 144. 146 és 147 valamint az 5610/1931. M. N. és a 35.000/1931. M. sz. rendeletek értelmében elrendeli a végrehajtási árverést 98-07 P tőkekövetelér, ennek a kifizettségig járó 6 százalékos kamata és 2-80 P árverési kérvényért megállapított költség behajtása végett;

a starjáni kir. jbiróság területén levő Salgótarján községben fekvő s a salgótarjáni 689. számú tjknyvb. A. I. sor 867/161. hrsz. alatt felvett és B. 2 illetve B. 5 és 8, 11 és 12 és 13 és 14 szerint özv. Tóth Pálné sz. Megyeri Mária illetve Tóth Béla és Tóth Gizella végrehajtást szenvedők nevén álló „pincehely” 623 négsorszám ingatlanra 1500 P kikiáltási árban mégis a C. I. alatt özv. Tóth Pálné sz. Megyeri Mária javára bekebelezett özevgyi jog fenntartásával mely ingatlan a kikiáltási ár felénél alacsonyabb áron alul el nem adható. Telekkönyvi hatóság az árverésnek a tkvi hatóság hivatalos helyiségében (Vaskapu-utca 1. sz. 4. ajtó) megtartására 1941. évi június hó 10. napján d. e. 10 óráját tűzi ki.

Az árverelni szándékozók kötelesek bánatpénzül a kikiáltási ár 10 százalékát készpénzben vagy az 1911. I. t. c. 127. §-ában meghatározott ár-

APOLLO MOZGÓ

Május 24-én, szombalon 5, 7 és 9 órakor,
25-én, vasárnap d. u. 3, 5, 7 és 9-kor,
26-án, hétfőn d. u. 5, este 7 és 9 órakor.

SZÖKEVÉNYEK

Izgalmas filmdráma. Kieg.: Magyar híradó.

Május 27-én, kedden este 6 és 8 órakor,

A fenevadak szigete

(Kamor, az elsüllyedt város.)
Kiegészítésüi: HIRADÓ.

Május 28-án, szerdán este 6 és 8 órakor,
29-én, csütörtökön este 9 és 8 órakor

NAGYVILÁGI NŐ

Francia vigjáték. Kiegészítésül: Ufa híradó.

Tavaszi napfény

AZ ARCBŐRT

szeplőssé teszi.

Szeplőjét,
májfoltját
eltünteti a

SZÜCS-FÉLE

SZEPLŐKRÉM

K A P H A T Ó :

S Z Ü C S R Ó B E R T

„Magyar Korona” gyógy-

szerteráiban, Salgótarján.

folyammal számított óvadékképes értékpapírban a kiküldöttnek lenni, vagy a bánatpénznek előleges bírói letétbe helyezéséről kiállított letéti államervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni (1881. LX. t. c. 150, 147, 170. §§. 1908. XLI. tc. 21. §)

Az aki az ingatlanért a kikiáltási áránál magasabb ígéretet tett, ha többet senki sem ígér, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléka szerint megállapított bánatpénzt az általa ígért ugyanannyi százalékaig kiegészíteni.

Salgótarján, 1941. évi február hó 27-én.

dr. Bánffy sk.

kir. j. b. titkár.

a kiadomány hitelelül:

Pázmándi

kiadó.

Pk. 2268/1940.

Árverési hirdetmény.

Kovács Testvérek végrehajtató javára (képv.: Dr. Tolnai Ernő ügyvéd) 186-46 P követelése és jár. erejéig a szolnoki kir. járásbíróság 4079/1939 3. sz. végzésével elrendelt végrehajtás során felülvett 1510 pengő becsértékű alábbi ingóságok: stikvizes üvegek, szikvizgyártógép, lovak, igáskocsi. Zárar községben 1941. évi június hó 3-án d. e. 10 órákor bírósággal elővezetettnek.

Salgótarján, 1941. évi május hó.

Török Gyula

kir. bírósági végrehajtó.

Eladó egy teljesen új ezüstrókaütán-zatu boa. Bővebbet Tátra u. 55. sz. alatt

Hétfőn százötven községben tartanak vasnapot.

A Fémgyűjtő, — tekintettel arra, hogy a vas- és fémgyűjtés főleg a nyári hónapokban eredményes, — elhatározta, hogy a vasnapokat az egész ország területén tömegesen tartja meg. Több ezer faluban már elő is készítették és a tervek szerint őszig mindenütt befejezik. Ezzel eléri a Fémgyűjtő azt, hogy a mezőgazdasági munkák ideje alatt is folyik a gyűjtés, ami a beérkezett jelentések szerint mindenütt nagyobb eredménnyel zárult.

A téli hónapokban sok akadály van a gyűjtés bevezetésének, különösen a vidéken, ahol az időjárás és a közlekedési viszonyok is hátráltatják. Miután több ezer községről van szó, — hogy őszig befejezhessék a vasnapok megtartását: ugyanazon a napon száz-százötven helyen tartják meg. Hétfőn lesz az első tömeg-vasnap, amikor százötven faluban tartanak gyűjtési napot.

Nyolcezer lakosra évi huszezer házasságkötés!

A huszadik század Szodomája Amerikában.

Nevada amerikai államban fekszik Las Vegas, a nyolcezer lakosú aranyváros. A város 1870-ben keletkezett, amikor a Nevada-hegységben aranyat találtak. Az aranykutatással már régóta felhagytak, a város azonban még mindmáig megőrizte aranyvárosi jellegét. A játékszenvedély a mult idők emlékeként nemcsak megmaradt, hanem a lakosság életemévé és meghatározó forrásává lett. Amint vannak mező-, ipari- és bányavárosok, úgy Las Vegas a játékkaszinók városa. A számtalan magán játékkaszinó kivül a kis városkában nem kevesebb, mint 19 nyilvános, városi játékkaszinó működik. Las Vegasban mindenki játszik: nemcsak az 540.000 idegen, aki évenként idezarándokol szerezni próbálni, hanem a város lakossága is, apraja nagya egyaránt. Az ügyvédek, orvosok és fogorvosok városrészében mindenütt játékautomaták állanak, melyek a városnak havonként legalább 10-10 dollár jövedelmet biztosítanak. Természetesen a város 46 bárja is el van látva automatakkal. A város a szerencsejátékautomata-engedélyekből annyi jövedelemre tesz szert, hogy a lakosságnak alig kell adót fizetnie.

A város másik jövedelmi forrását a gyors-házasságok és gyors-válások képezik. A házasságkötések átlagos ideje 8 perc, sürgős esetben azonban ezt az időt is meg lehet rövidíteni. A válások kimondása csupán négy percet vesz igénybe. A papok bárhol és bármely időben hajlandók a házasságkötéseket nyélbe ütni: a bárban, a villamoson és az utcákon egyaránt rendelkezésre állnak. Csúpn a házassági engedélyhez és az 5 dolláros illetékhez ragaszkodnak. Ugyanez: áll a válásokra is. 1940-ben Las Vegasban ilyen módon több mint 20.000 házasságot kötöttek. A napi rekord jelenleg 63 házasságkötés. A nagy „kereslet” lebonyolításában számtalan házassági iroda működik közre. Ezek sem nagyon igényesek. Egyszeri 20 dollárért mindenről gondoskodnak, amire itt a házasságkötéshez szükség van. Beszerzik és kifizetik a „házassági-engedélyt”, autótól várják az állomáson az ifjú párt, előteremtik az esküvő papot és kiegyenlítik a házasságkötési illetéket, sőt a lakást is lefoglalják.

Las Vegas valóban a huszadik század modern Szodomája. M. N.

Nyomdatulajdonos: Végő Kálmán.